

† MITROPOLITUL IOSIF

SCRISOARE PASTORALĂ
LA NASTEREA DOMNULUI
2018

HRISTOS SE NAȘTE - SĂ CĂUTĂM SĂ
TRĂIM ÎN BUNĂTATEA LUI DUMNEZEU!

CĂTRE TOT CLERUL, CINUL MONAHAL
ȘI POPORUL DREPT SLĂVITOR
DIN ÎNTREAGA ARHIEPISCOPIE

Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și Meridionale

Arhiepiscopia Ortodoxă Română a Europei Occidentale

Nr. 9 002/2018

„Nu vă temeți, căci, iată, vă binevestesc vouă bucurie mare, care va fi pentru tot poporul. Că vi s-a născut azi Mântuitor, Care este Hristos Domnul, în cetatea lui David. Și acesta va fi semnul: Veți găsi un prunc înfășat, culcat în iesle. Și deodată s-a văzut, împreună cu îngerul, mulțime de oaste cerească, laudând pe Dumnezeu și zicând: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire!” (Lc 2,10-14)

Preacucernice Părinte,
Preacuvioase maici,
Iubiți frați și surori,

Marea Sărbătoare a Nașterii Domnului ne pune iar față în față cu bunătatea cea nespusă a lui Dumnezeu. Fiul lui Dumnezeu se naște Prunc smerit în iesle, într-o lume dominată de păcat și de moarte, pentru a ne redescoperi și împărtăși bunătatea dumnezeiască față de tot omul ce vine în lume. Cerul se întâlnește cu Pământul, Făcătorul cu creatura devine una, Dumnezeu se alătură omului pe pământ pentru a-l ajuta să își depășească neputințele, egoismele, ura și izolarea față de celălalt, și să învingă mai apoi moartea cea atât de temută de tot omul. În marea Sa bunătate Dumnezeu trimite pe Fiul Său care „coboară la robi, devenind Rob, și își ia un chip străin, purtându-mă pe mine întreg în Sine cu cele ale mele, pentru ca să topească în Sine Însuși ceea ce este rău, ca focul ceara, sau ca soarele umezeala pământului și eu să mă împărtășesc de ale Lui, datorită amestecării ” Lui cu mine, cu omenitatea mea. (Sf. Grigorie de Nazianz, cuv. 4, 6 pag 75 – trad. Pr. D. Stăniloae – PG 36, Or. 30, 6, col. 109) Izvorul bunătății ni se descoperă prin Fiul Cel întrupat care ne arată prin Sine bunătatea absolută a Părintelui ceresc și ne spune : „*Nimeni nu este bun decât numai Unul Dumnezeu*” (Mt 19, 17). Bunătatea lui Dumnezeu ni se arată întreagă în iubirea Lui pentru noi și ne cheamă la bunătate și pe noi oamenii, ca semn al credinței și al dorinței noastre de a Îi semăna, de a fi ai Lui.

În viața noastră de zi cu zi vedem adesea cum un lucru bun sau o faptă bună a unui om generează unde de bunătate fără de sfârșit. Aceleași fapte bune le vor săvârși și alții, dacă le văd făcute de frații lor. Sursa bunătății este Hristos Cel născut în ieslea sărăcicioasă, pe El Îl sărbătorim. Să ne păzim mintea și inima pentru a nu cădea pradă astăzi tentației de „a prăznui Crăciunul fără Hristos”, dăruirea fără Dăruitorul Cel veșnic, așa cum se întâmplă cu mulți dintre frații noștri și cu mulți dintre noi. Toate să le facem în numele Lui și să nu ne rușinăm în fața oamenilor din cauza credinței noastre.

Cum ar arăta oare viața noastră dacă ne-am îndemna și ne-am inspira întotdeauna unii pe alții la bunătate ? Și mai ales copiii noștri vor face în viața lor – în cele mai multe cazuri – ceea ce au văzut la părinții lor. „*Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, încât să vadă*

Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și Meridionale Arhiepiscopia Ortodoxă Română a Europei Occidentale

faptele voastre cele bune și să slăvească pe Tatăl vostru Cel din ceruri ” (Mt 5, 16), ne spune Hristos.

Domnul Hristos, prin viața și faptele Lui printre noi oamenii, ne-a arătat calea spre Împărăție, spre poarta Raiului, dându-ne cheile pentru a o putea deschide noi înșine împreună cu El. Ne-a arătat mai multe chei, pe care El le-a dat fiecăruia dintre noi, folosindu-le El mai întâi, pentru a deschide inima noastră spre El Însuși și spre Părintele ceresc. Întru El, Fiul, Îl cunoaștem pe Tatăl: *„aceasta este viața veșnică: Să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Iisus Hristos pe Care L-ai trimis.* ” (In 17, 3) Cunoașterea lui Dumnezeu este începutul, pentru că nu Îl putem iubi fără să Îl cunoaștem, însă cunoașterea trebuie să fie dublată de faptele care decurg din ea: credința, nădejdea, dragostea, bunătatea, iertarea, bucuria duhovnicească, îndelunga răbdare, pacea. Iată, una dintre aceste chei, care ne poate deschide poarta Împărăției lui Dumnezeu, Raiul, este bunătatea dublată de fapta bună. Zice Sfântul Apostol Petru : *„puneți și din partea voastră toată sârguința și adăugați la credința voastră fapta bună, iar la fapta bună, cunoștința...”* (II Petru 1, 5-8)

Iubiți frați și surori în Hristos,

Sfântul Marcu Ascetul spune că *„Domnul e ascuns în poruncile Sale, și cei ce-L caută pe El Îl găsec pe măsură ce le împlinesc”*. Așa este și cu bunătatea, împlinindu-o, vedem pe Cel ce este Bunătatea Însăși și vedem ceea ce ne pregătește bunătatea trăită și împlinită încă din această lume.

Într-o istorioară aflăm că *„demult, demult, a trăit un prinț tare bogat, care era însă foarte zgârcit. Nu ar fi dat niciodată nimic cuiva. Doar că, într-o noapte, a visat că murise și ajunsese la poarta Raiului. Acolo a fost întâmpinat de îngeri, care i-au spus :*

– *Vino cu noi să îți arătăm unde vei sta de acum încolo. Și au mers ce au mers prin grădinile acelea minunate, până când, la un moment dat, au ajuns lângă un palat mare și frumos.*

– *Ah, a strigat tânărul prinț, aici voi sta?*

– *Nu, în nici un caz.*

– *Dar cine va sta aici?*

– *Aici va locui, după ce va muri, grădinarul tău.*

– *Cum se poate, el care nu are nimic, care e sărac lipit pământului, cum să merite el așa ceva?*

– *Ei, nu are grădinarul tău avere pe pământ, fiindcă tot ce câștigă împarte mereu cu cei mai sărmani decât el. Pe pământ nu strânge nimic fiindcă dăruiește, dar aici uite câte a strâns! Tot ce vezi aici este rodul bunătății lui.*

– *Bine, și atunci eu unde o să stau? a mai întrebat nemulțumit prințul.*

– *Uite acolo, în cocioaba aceea!*

– *Cum, în cocioaba aia?! Dar acolo sunt doar niște scânduri prăpădite care stau gata gata să cadă, cum să locuiesc în mizeria aceea? E drept așa ceva?*

– *Sigur că este drept, i-au răspuns îngerii. Ia gândește-te ce ai dăruit tu? Nimic! Ce ai fi vrut să apară aici? Dacă ai fi fost bun și darnic cum este grădinarul tău, atunci ai fi avut și tu asemenea palate, poate chiar mai mult, dar așa.... Tot ce vezi acolo este rodul zgârceniei tale....*

În clipa aceea tânărul prinț s-a trezit speriat din visul său. Din acea zi s-a schimbat. Nu a mai adunat comori pe pământ, ci în cer. Nu a mai strâns bogății peste bogății, la ce i-ar fi folosit mai târziu? Cu tot ce a avut i-a ajutat pe cei sărmani și, în acest fel, a strâns o avere mult mai de preț: recunoștința celor ajutați de el și binele făcut. A devenit bun și aceasta era averea pe care nimeni nu ar fi putut să i-o fure! ”

Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și Meridionale Arhiepiscopia Ortodoxă Română a Europei Occidentale

Credem și noi de multe ori că totul ni se cuvine, că tot ce avem ne aparține și că nu datorăm nimănui nimic. Dar vedem cu adevărat că nu rămâne la sfârșitul zilelor noastre decât dragostea și bunătatea, cu cele pe care le-am dăruit din dragoste și bunătate, așa cum cântăm în colindele atât de dragi nouă. Bunătatea și dragostea L-au făcut pe Fiul lui Dumnezeu sărac pentru noi. Însă sărăcirea Lui înseamnă bogăția noastră astăzi, o moștenire veșnică. Sărăcirea noastră pentru El aici, înseamnă îmbogățirea noastră și aici și în Veșnicie. Bunătatea schimbă inima omului, o face luminoasă și o curăță de gândurile cele rele.

Iubiți credincioși și credincioase,

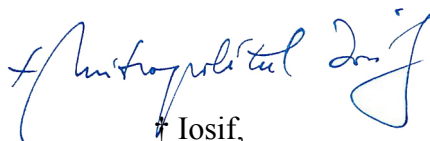
În anul 2018 am aniversat sfârșitul Primului Război Mondial, care a făcut milioane de morți și milioane de răniți, pe tot continentul european, dar nu numai. Să cultivăm în noi înșine și în copiii noștri bunătatea și dragostea, pentru ca ura și războaiele să nu mai distrugă atâtea vieți.

România a aniversat în același timp cu sfârșitul războiului, la 1 decembrie, Centenarul unirii provinciilor Basarabiei, Banatului și Transilvaniei cu regatul României, moment de mare bucurie pentru poporul ortodox român. Toate aceste aniversări ne obligă să cultivăm bunătatea între oameni, între popoare diferite, să ne ostenim cât putem pentru asta, deoarece am văzut în repetate rânduri cât de mult dăunează fiecăruia și lumii întregi ura, mândria și răzbunarea.

Izvorul bunătății este Însuși Dumnezeu, „toată darea cea bună și tot darul desăvârșit” să îl căutăm la Cel ce pe toate ni le-a dat în bunătatea Sa. Să Îl chemam pe Hristos-Pruncul să se sălășluiască și în inima noastră, prin Duhul Sfânt, să facă din ea Betleem și iesle cerească și să ne rugăm să auzim când și El ne cheamă pe nume și ne spune : „*Eu sunt părintele tău, Eu sunt fratele tău, Eu sunt mirele sufletului tău, Eu sunt scăparea ta, Eu sunt hrana ta, Eu sunt îmbrăcămintea ta, Eu sunt rădăcina ta, Eu sunt sprijinul tău, Eu sunt tot ce-ți dorești tu. Când mă ai pe Mine nu-ți lipsește nimic. Eu sunt slujitorul tău, pentru că am venit să slujesc, nu să fiu slujit. Eu sunt prietenul tău și mădular al trupului tău și capul tău și fratele tău și sora ta și mama ta. Eu sunt toate pentru tine. Nu trebuie decât să stai lângă Mine. Pentru tine Eu M-am făcut sărac și pribeag, pentru tine am ridicat crucea și am coborât în mormânt, am venit pe pământ pentru tine, trimis de Tatăl, iar în cer Mă rog pentru tine Părintelui Meu. Ce vrei mai mult decât atât?*” (Sfântul Ioan Gură de Aur)

Să avem parte cu toții de Sărbătoarea Nașterii Domnului plină de lumina dumnezeiască ca să putem primi în inimile noastre pacea și bunăvoirea vestite de îngeri la ieslea din Betleem, care să ne ajute să cultivăm bunătatea, unitatea și dragostea în familiile noastre și în comunitățile noastre în care suntem fiecare, precum și cu toți cei dragi, depășind egoismul și orice formă de izolare, încercând să urmăm în toate Domnului Hristos, Mântuitorul nostru!

Harul Domnului nostru Iisus Hristos, născut în ieslea Betleemului, să fie cu voi cu toți!

Iosif,
Arhiepiscop al Europei Occidentale
și Mitropolit al Europei Occidentale și Meridionale

Paris, Nașterea Domnului 2018